Лабораторна робота №10. Документація проекту.

1. Вимоги

1.1 Розробник:

- Клименко Юрій;
- студент групи КІТ 120-а;
- 18-грудня-2020.

1.2 Загальне завдання:

Розробити повноцінний звіт для лабораторної роботи "Функції".

1.3 Перевірив:

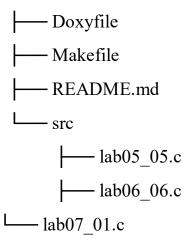
асист. Челак Віктор Володимирович.

2. Загальний опис проекту.

Проект складається з:

- папки **src** з 3 кодами
- Doxyfile
- Makefile
- Readme

Структура проекту:

3. Опис коду lab05_05.c

3.1 Функціональне призначення.

Програма отримує корінь числа без допомоги зовнішніх бібліотек. Результат зберігається в змінній **root_num**. Демонстрація результату передбачає покрокове виконання програми.

3.2 Опис логічної структури.

Спочатку ми задаємо число за допомогою генератора псевдовипадкових чисел. Потім ми оголошуємо функцію **func**, котра і знаходить нам корінь цього числа, поступово збільшуючи наш "корінь" на 0.0001 і перемножує його само на себе, доки ми не отримаємо число, задане в **main**().

Головна функція **main**(). Схема алгоритму подана на рисунку 1.

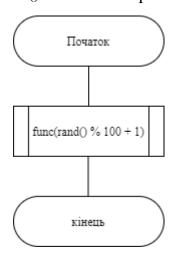

Рисунок 1 - схема алгоритму головної функції **main().**

Функція **func**, що знаходить корінь до заданого числа в головній функції. Схема алгоритму зображена на 2 рисунку.

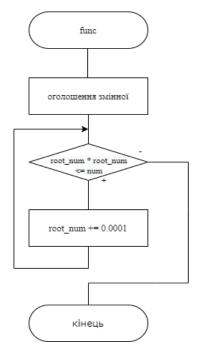

Рисунок 2 - схема алгоритму функції func.

3.3 Результат виконання програми.

Використавши debug можно перевірити програму на дієздатність. Результат на рисунках 3-4.

(num=75)

Рисунок 3 - задане число генератором псевдовипадкових чисел.

Variable	Value
root_num	8.660285

Рисунок 4 - отриманий корінь.

4. Опис коду lab06 06.с

4.1 Функціональне призначення.

Програма перемножує матрицю саму на себе. Результат зберігається в масиві **new_massive**. Демонстрація результату передбачає покрокове виконання програми.

4.2 Опис логічної структури програми.

Спочатку ми оголошуємо масив з матрицею, яку будемо перемножувати саму на себе. Задаємо псевдовипадкові числа цій матриці. Потім за допомогою функції **mas_func** ми виконуємо пермноження матриці саму на себе за правилами множення матриць.

Головна функція **main**(). Схема алгоритму подана на рисунку 5.

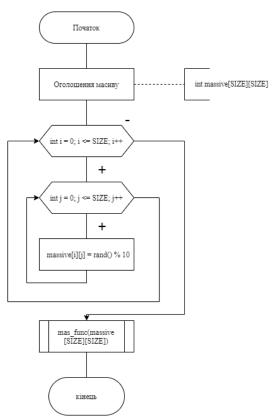

Рисунок 5 - схема алгоритму головної функції **main**().

Функція **mas_func**, що заповнює кожний новий елемент масиву з матрицею за правилами множення матриці. Схема алгоритму на 6 рисунку.

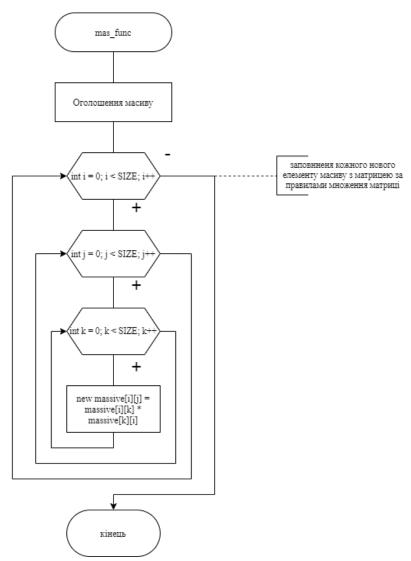

Рисунок 6 - схема алгоритму функції mas_func.

4.3 Результат виконання програми.

Використавши **debug** можно перевірити програму на дієздатність. Результат на рисунку 7.

new_massive	{{27, 50, 103}, {31, 96, 98}, {48,
	111, 174}}

Рисунок 7 - результат виконання програми у **debug**.

5. Опис коду lab07_01.с.

5.1 Функціональне призначення.

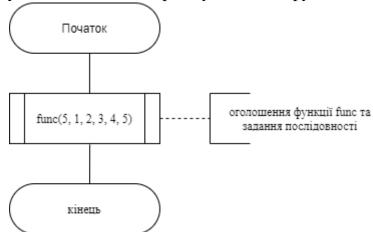
Програма визначає кількість пар у послідовності, де перше число менше наступного за допомогою варіативної функції. Результат зберігається в **amount_numerator**.

5.2 Опис логічної структури програми.

Оголошуємо головну функцію **main**(), у котрій викликаємо функцію **func**, де задаємо кількість чисел в послідовності та саму послідовність(5 - чисел в послідовності; 1, 2, 3, 4, 5 - сама послідовність). Далі **func** сортує цю послідовність та знаходить кількість пар, де перше число менше наступного.

Головна функція **main().**Схема алгоритму подана на рисунку 8.

Рисунок 8 - схема алгоритму головної функції main().

Функція **func**, котра сортує послідовність та знаходить кількість пар, де перше число менше наступного. Схема алгоритму зображена

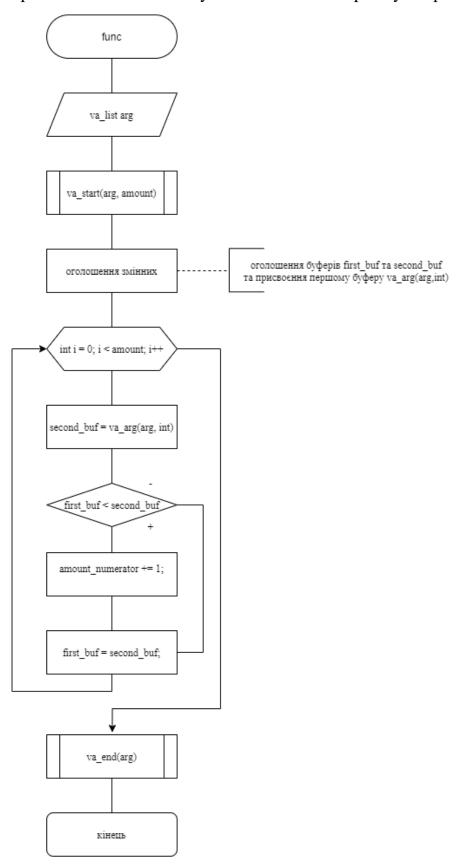

Рисунок 9 - схема алгоритму функції **func**.

5.3 Результат виконання програми.

Використавши **debug** можно перевірити програму на дієздатність. Результат на рисунку 10.

amount_numerator 4

Рисунок 10 - результат виконання програми у **debug**.

Висновок

При виконанні лабораторної роботи №10 було отримано досвід у розробці документації формату **markdown**.